

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Előfizetési árak:
1 évre 12 kor., 1/2 évre 6 kor., 1/4 évre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felelős szerkesztő:
BILKEI FERENC.

Megjelenik: kedden, csütörtökön és szombaton este.
Szerkesztőség és kiadó-hivatal: Szent-István-tér 1.
Egyes számok kaphatók: a dohányfőzsdékben.

Az ipartestület ünnepe.

Nagy megbecsülés, az egész város részéről ritka fölemelése volt az iparosságunk az az ünnepély, amelyet tegnap láttunk. Az ipartestület gyönyörű zászlót szerzett magának s azt nagy ünnepségekkel, az egész közönség jelenlétében és részvételével avatták fel.

Ritka fényt kölcsönzött az ünnepélynek az a körülmény, hogy a zászlóanyai tisztet Erzsébet Amália kir. hercegnő vállalta magára és magát Wense Rózsa báróné csillagkeresztűs hölgygel, udvarhölgyével képviseltette.

Lakatos Frigyes dr. 11 órakor a székes-egyházban szent misét mondott, amely után *Prohászka* Ottokár dr. megyéspüspök gyönyörű beszédet mondott, amelynek vázlatát a következőkben adjuk:

Az ipartestület ünnepét ül, zászlót szentel s lekéri a zászlóra az Isten áldását, hogy amit a zászló jelent, az a zászló alá toborzott iparosságban valóra váljék. A zászló pedig öntudatos, összetartást s erőt jelent. Mindez kell a magyar iparosságba. Először is öntudat kell; nem a fenhéjzás öntudata, hanem az, mely a munkát nagybecsüléssel s becsüléssel a munka méltóságát. Magyar földön ezt a méltóságot még nem igen ismerik el. Nevelje a zászló az iparosságban a munka nagybecsülését, a munkásság igaz, nemes öntudatát. Csak oly rétegek emlékedhetnek, melyekben megvan saját értékük nemes öntudatossága. — Kell azután a magyar iparosságba nagy összetartás, hogy legyőzze a magyarság közönyét a gazdasági kérdések iránt

s hogy az a földművelő állam kényszerüljön lassanként átvedleni iparúzó országgá. — Végül erőre van szükségünk a sok nehézséggel szemben, most bizony küzdöm az iparosság sorsa s csak a kitartás lesz a koszorú. — Mikor pedig ily nagy kegyelemre van szükségünk, jólesik elgondolnunk, hogy e zászlót épen pünkösdkor, a Szentlélek ünnepén szenteljük. A Szentlélek az összetartó, jó, derék, küzdelmes, Istent szerető emberek lelke. Egyértelművé s egyakaratúvá tesz, mintahogy azza tette a régi keresztény községet, melyről azt mondja az irás, hogy a hívek egy szív egy lélek voltak. — Ez a Lélek kiegyenlíti az érdeket s felsőbb egységben, a valóság, erkölcs s szeretet egységében egyesíti az ütköző, küzködő elemeket. Bátorságot ad s lendületet s megújítja a föld színét. Bár indítaná meg Magyarországot szívéért, a munka mezejét! Ezt kérjük, ezt imádkozzuk le a zászlóra is. Alljunk alája e biztató reménnyel, hogy megsegít a pünkösdi Lélek; szeressük azt s tartisunk össze. Ha 300—400 torok énekel, az szép, mert egység s harmónia; de ha 500—600 magyar iparos fog kezét, az már nemcsak harmónia, hanem erő is; az erő érzete emelje lelkünket, ez segítsen meg, hogy diadalra vigyük a zászlót; a diadal a magyar iparosság boldogulása.

Az egyházi ünnepély után a Szent István Terembe vonult a közönség, ahol a Polgári Dalkör Jámbor Zsigmond tanár vezetésével elénekelt a himnuszot. Utána Say Ferenc, az ipartestület elnöke a következő szép beszédet mondotta:

Mélyen tisztelt közönség!

Két hatalmas érzés osztozik a világ kormányzásában: a vallás és a hazaszeretet. Ezek

szülék a társadalmi alakulásokat, ezek intézik a népek sorsát. Ha helyes irányban fejlődnek, csodás erővel ragadják előre a nemzetek életét, de ha ferde utra térnek, virágzó országokat döntenek romba.

Ha valakinek, úgy a munkás embernek van szüksége elsősorban arra, hogy lelkét néhánha az eszmények tiszta levegőjében megfűrösse.

A székesfehérvári ipartestület már eddig is több felemelő ünnepet ült, de oly ünnepet, ahol a világot mozgató érzések: hazafiság és vallásosság ily szép harmóniában olvadtak volna egybe, mint a mai napon, testületünk eddig nem ért meg.

Mit ünnepelünk m. t. Közönség! Ünnepeljük az ipartestület zászlójának felavatását!... S micsoda eszmét képvisel a zászló minden múlt nemzeti gondolkodásában? A zászló m. t. Uraim és Hölgyeim! összefoglalata mindazon érzelmekeknek, melyek szívünket az Istenhez és a hazához fűzik. Nincs még egy jelvény, mely az istenimádás és hazafihűség gyönyörű egybeolvadását oly méltóan jelezné, mint a zászló.

A hazaszeretetet finom és mégis széttéphetetlen szálakkal a földi rögöz köli lelkünket, odaftúz a megszokott rónához, bérchez, patakhoz, tóhoz, melyeknek képei kitörölhetetlen emlékként vésoódnak lelkünkbe. A vallás érzése ellenben nem a földhöz tapad, olyan ez, mint a sasbészárnyu madár, keresztül töri magát a tér végtelenségéin. Ezt a két érzelmet, melyek közül az egyiknek gyökérszála a földbe kapaszkodnak, másiknak szárnyai pedig az eget keresik, kapcsolja egybe a zászló csudálatos szimbóluma.

S hogy szívünk az egybekötött érzések birtokában még boldogabb legyen, ahhoz a Sors egy fenséges női léleknek jóságos támogatását s

A szülőföld.

— A „Fejérmegyei Napló” tárcája. —

Terrai Paliból, a szegény magyar fiuból világhírű festő lett. S most, hogy megfestette legnagyobb és legszebb képét, mint megcsömörlve az ünnepeltetéséktől, a kintutetéséktől, egyszerre csak vágyat érzett, hogy hazajöjjön az ő kis mátraalji falucskájába.

Vágyat érzett, hogy még egyszer, talán utoljára háborítlanul, ismeretlenül beköborolja azokat a helyeket, melyek mindegyikéhez gyermekkorának egy zsenge, ifjukorának egy-egy édes emléke köti.

Harminc éve nem volt idehaza. A külföldön lakott, ott termelt számára a dicsőség, a vagyon! S az igazat megvallva, szegény, koldus nemzete iránt való keserűséggel elteve élt és dolgozott odakint; minden egyes újabb diadala után mintegy kárörömmel üzengetve haza:

— Én vagyok az, a ki nektek nem kellett! Kötetek akár éhen halhattam volna! Hatalmas tehetségéig még az elkeseredés és a sértett büszkeség is hozzájárult, hogy hamarosan megmentse fényes karrierjét! Majd megmutatom én nektek, hogy ki vagyok én!

Nem kellett, kiütetek, a markomba nyomtátok a koldusbotot? Majd keltek még, majd hívtok még? De engem nem láttok soha többé, utállak, gyűlöllek mindnyájatokat!

S ime mégis haza kellett jönnie! Nem tudott magának parancsolni! Persze csakugy könnyedén nem juthatott ki a falujába! Előbb tul kellett esnie az ünnepeltetéseknek!

Valóságos kín volt ez reá nézve! S az ünnepeltetések közepette nem is érzett semmi melegséget a szívében, semmi örömet a lelkében a fölött, hogy hazajöhetett, hogy idehaza van. Szinte idegenül érezte magát! Csak most, hogy megszököve a fővárosból, kimenekült kúe, csak most lélegzik föl először jókedvűen, szabadon s most érezi először, hogy mégis más ez a hazai levegő! Mintha illatosabb, üdőbb, több éret, több jókedvet adó lenne, mint az a levegő, a melyet rendszeren szivni szokott.

Mikor megérkezett s leszállva vonatról nekiindult gyalogszerrel a faluba vivő, körülbelül két óras utnak, olyan könnyűnek, oly frissnek és vidámnak érezte magát, mintha nem is cipelne vállán kemény ötven esztendőt, hanem mintha az a fiatal kölyökember lenne, a ki régen, régen a vakációk idején járt idehaza.

Most érezi először, hogy idehaza van! Most,

hogy maga előtt látja a Mátra kék orrait s a Zagyva partjának virágos réteit.

S a kis falucska templomának hegyes, piros bádoggal bevont tornyát is látja már. Sőt az apró, fehére házikók néhány is kikandikált már a falut körülvevő, sürt lombu, zöld fabástyák közül, melyek mindegy védőleg ölelik át a kis palóc falucska házait.

Megáll és néz a falu felé. A kis falu felé, a hol talán ma sem tudnak róla többet, mint akkor tudtak, mikor elindult innen, kezében egy vándorbottal, agyában fényes, nagy tervekkel és szívében fájdalommal, elkeseredéssel.

Most hazajött! Fényes, nagy mult a háta mögött, csak az agyát, a szívét érezte minden dicsőség közepette is; mindig kimondhatatlan üresnek.

De itt, most, mintha mégis megtalált volna valamit abból, a mit elveszített, a mi után sejtelmesen vágyódott.

Az erdei ösvény két oldalán a fehér hancsu nyárfák, mintha tiszteletére kirendelt fehér gránátosok lennének; odébb meg terebélyes tölgyek, mintha üdvözlésére nyújtogatnák tömött lombu, hatalmas zöld karjaikat.

A vízmosásos oldalán pedig a buja növéstü zöld fűtengerből apró fehér gyöngyök gyanánt

Sövegjártó János

vászon kereskedése

Székesfehérvár, Barátok épülete.

ÁZBLÓTT: ÖZV. HANEL ANTALNÉ.
Állandó nagy raktár ágy- és asztalneműekben,
szintartó karton és zephirekben stb.

Mai lapunk 4 oldal.

00000280

egy nagy férfiú szívének szeretetét juttatá osztályrészünkül. A legtisztább női léleknek, Erzsébet Amália főhercegnő zászlóanyának szelleme leng a teremben zászlónk felett, a melyre az áldást Magyarország legideálisabb lelki férfija a mi megyéspüspökünk adta rá.

Midőn az ipartestület nevében a Fenséges zászlóanyára írást legmélyebb hódolatunk, a zászló örök díszét szolgáló kegyes adományért leghálásabb köszönetünket fejezem ki és a megyés Püspök ur Öméltóságának kegyes fáradozásáért hálás köszönetet mondom, az ünnepélyt ezennel megnyitom.

Ezután a zászlósözegek beverése következett, a melyet megelőzőleg Nagy Ignác v. b. tag rövid szép szavakban jelezte a tény jelentőségét.

Délután a Kath. Kőr kerthelyiségében sétahangverseny volt, a melyen a város iparosságának színe-java vett részt. Az ünnepélyt a Szent István teremben fényes táncmulatság követte.

UJDONSAGOK.

Szögyény Marich Julia ünneplése.

Székesfehérvár társadalmi életével, a jóteknységének, minden szépnél és jónak kutszával mélyen, szinte elválaszthatatlanul összefonódott Szögyény Marich Julia neve. Ami egy nagy férfiú a diplomaciában, ami egy nő a szociológus a társadalom bajainak megismerésében és gyógyításában, a mi egy város vezető embere ezer és ezer ember kicsiny és nagy bajainak elintézésében — az Szögyény Marich Julia a jóteknőség terén. Egy hölgy, akinek az értékét eléggé megbecsülni nem lehet, egy valaki, aki előtt leemelni kalapját minden vezetőember s a kit áldva emleget a kicsinyeknek, az elhagyottoknak, a szegényeknek kifogyhatatlan serege. Szögyény Marich Juliát városunkban mindenki is-

meri s aki ismeri: szereti és hódol neki. Husz esztendő munkájának, fáradhatlan tevékenységének áldásthöz jubileumát ünnepelte ma meg a Jótékony Nőegylet. Az egyesület tagjaiért mondott szent mise után ma délelőtt az egyesület választmánya özv. Aujezdsky Adolfnál gyülekezett, ahonnan testületileg az ünnepelthez vonultak. Ott özv. Karl Józsefné mély meghatottsággal igen szép szavakban fejezte ki az egyesület mélyesége háláját és hódolatát a Védnőknő iránt. Utána Eisenbarth Ferenc dr. ügyvédjelölt, az egyesület titkára mondott magasröptű beszédet, amely után az ünnepelt a főle megszokott ékes szóvalással remek szavakban mondotta el köszönetét a választmány tagjainak. Átadták az ünnepeltek az egyesület művészi ajándékát, egy igen csinos babérágót, amelynek leveleire a választmány tagjainak nevei voltak vésvé. A kedves, szinte családias ünneplés igazi ünnepi hangulattal végződött.

— **Eljegyzések.** Hám Ferenc honvéd főhadnagy eljegyezte Szőke Ilonka urleányt, Szőke Miklós kir. közjegyző bájos leánykáját.

Marschall Nándor hentes, törekvő fiatal iparosunk eljegyezte Stermecky Irénke kisasszonyt, Stermecky Imre sütőmester bájos leánykáját.

— **Választási mozgalmak.** A legérdekeltebb kerületben, a sárkeresztúri kerületben élénk mozgalom kavargog. Itt Madarász Józsefet a pünkösdi ünnepekre várták, e helyett azonban csak az öreg úr nyílt levele érkezett meg választóihoz, mely nagy részben a következőleg szökö:

Nyílt levél

a sárkeresztúri választókerület polgáraihoz.

Tisztelt Polgártársaim!

Hálás köszönettel veszem tudomásul, hogy a folyó hó 8-án Sárkeresztúron a tartott kerületi

gyűlésen engem képviselőjelöltnek kikiáltottak. Addig is, míg a legközelebbi napokban a kerület közseit személyesen felkeresem, már most kijelentem, hogy a *jelöltséget elfogadom* és előhaladott korom dacára teljes erővel felveszem a küzdelmet, hogy széplőten tisztasági zászlónk ez alkalommal is győzelemre vihessük.

Hosszu politikai pályámon sohasem követtem senkit sem vakon; tetteimnek irányítója egyedül hazám iránti törhetlen hűség volt. Az én alapcélvem most is az, mint volt régtől fogva a függetlenségi párt alapelve: „Magyarország legyen önálló, független, magyar állam, mely minden idegen beavatkozástól menten intezze minden ügyeit; mely teljes önállósággal bírjon a polgári közigazgatáson kívül a hadügy, pénzügy, nemzetközi viszonyok és a közigazgatás minden ügyeiben.”

Ezt hirdetem eddig még minden egyes alkalommal, mikor Tisztelt Polgártársaim elé álltam azzal, hogyha ez az élv tetszik, válasszanak meg képviselőjüknek. Önök 1848 óta mindig ezen az alapon adták kezembe megbízó leveleket. Azt hiszem joggal mondhatom, hogy amellet amit hirdetem, minden körülmények között hűen helyt álltam akkor is, mikor hetedmagammal voltam s akkor is, mikor többségre jutottam.

Hogy a naggyá, hatalmassá lett függetlenségi párt mig többséget képezte az országgyűlésnek, nem követelte elveink megvalósítását s ha időlegesen is, de lemondott közjogi követelményeiről, én nemcsak hogy nem helyeseltem, hanem határozottan kárhoztattam. De tudtam azt is, hogy előbb-utóbb az igazi függetlenségek megkalkulják a megalkuvás politikáját és sikra szállnak jogainkért. Ez be is következett s örömmel látom, hogy akik a leszerelést megunták s a harcot megindították, törhetlenül küzdenek nemzetünk igazáért.

Mert hogy küzdenünk kell, az bizonyos, anélkül hazánk érdekében semmit ki nem vehatunk. En is tovább küzdök tehát s ha a Sárkeresztúri választópolgárok is hűek akarnak maradni az igazi függetlenség elvekhez, ahhoz a törekvéshez, hogy hazánkat szabaddá, függetlenné, nemzetünket boldoggá tegyék, akkor előttük csak egy út lehet, az, hogy miként én egyforma hűséggel lobogtattam 62 év óta s lobog

kandikálnak ki a gyöngyvirágok fehér fejecskéi; a napsugár, lemersékeivel forró hevét az erdő fáinak lombjain keresztil, nyájában, szinte üdítő melegéggel ragyog be körülötte mindent. A föld, a levegő, az éj mind olyan kedves, olyan szelid, olyan ismerős, hogy egyszerre úgy érzi, mintha az a harminc esztendő, a mióta itt mind-ezeket nem látta észrevételül, nyomtalanul reptilt volna el fölötte.

Szeretne végighemperegni a fűvön, aztán fölmászni a fákra és versenyt rikkantgatni a rigókkal, meg együtt trillázni az erdő bájos kis madár-primadonnáival.

Bolondos jökdéve támad. Rekedtes hangján belekezd egy nótába. Régi bájos melódiaja magyar nótába:

— Messze jártam, máshol is volt jó dolgom. De a szívem csak azt mondja jobb otthon...

Olyan fűrcsán hangzik a nótázása az erdő csöndjében. Mintha nem is az ő hangja lenne. Persze, rég énekelt ő! Talán akkor utóljára, mikor innen elkerült! Azóta se kedve se ideje nem volt rá. Először a nyomorúság kezdte el örölni a kedélyét, a harca a mindennapiért, aztután meg az oltáhtalan művészi becsvágy, mely kergette, títte őt szakadatlanul egyik munkától a másikhoz. S az örökös elégedetlenség az igazi nagy művészek szigorú önkritikája, mely sohasem találja meg egyik alkotásában sem azt, a mit bele akart tenni. Mindenki dicsérete a dolgait, csak ő nem: volt meglegedve. Néha kis híja volt, hogy

össze nem tépte a mindenki által dicsért vásznakat.

Most idehaza, az ismerős uton bandukol-gatva is gyöngyvirágok vissza erre a minden fénye mellett is gyötrelmes multba, mint mikor valaki nehéz gyötrő álomból napfényes, vidám reggélre ébred.

Mintha egyszerre kiszállt volna a lelkéből művészéletének minden kellemetlen emléke s agyonzaklatott idegrendsze itt végre megtalálta volna a nyugalmas boldogságot, a megpihenést.

Azután egyszerre csak, hirtelenül, váratlanul, szűrkén, szomorúan egy már hangulat ereszkedik le a lelkére, fátvölt, ködöt borítva annak verőfényes képére.

Eszébe jut ifjuságának egy csomó elmellő-zött gyönyörűsége. Hiszen ő voltaképpen nem is volt soha igazában fiatal! A munka láza fölemésztette ifjuságát, tanult és dolgozott már akkor is, mikor mások még csak szeretnek. Elre-pültek ifju évei, a másoknak rózsás, vidám tavaszok, édes, bolondos szerelmek emlékei nélkül! Félt a szerelemtől, hogy elrabolja az idejét a művészettől. Regénye sohasem volt a szerelem terén, még csak novelláskája sem. Se a szerelem, se a családi élet gyönyörűségei nem vette ki a részét.

A művészi alkotások semminknek tűnnek most föl előtte s csak a sivár, meddő üres napokra és évekre gondol.

A tavasz örökre elmúlt, fekete hajára rá-

hullott a tél hava; egykor rózsás arca tele van szántva a küzdelmek barázdáival s nincs egy napfényes emléke a multból!

Mennyivel szebb életet élhetett volna, ha idehaza maradt volna! Egyszerű, tiszta, boldog életet. Eszébe jut Horátius egy verse: Beatus ille...! Tovább nem tudja a szövegét, de a vers hangulata ott zsong a lelkében.

Miért is nem maradt idehaza? A régi kis fehér házban milyen boldog lehetett volna? Szerető feleség, szerető család vette volna körül s lelkével mindennap fűrdöhetett volna a szabad természet minden gyönyörűségében. Ez lett volna az igazi élet, az igazi boldogság!

De elhagyta hűtlenül szülőföldjét! Rá se gondolt harminc hosszú év óta! Hűtlenül, kegyetlenül, szívtelenül! S ebben a percben úgy érzi, mintha a legszörnyűbb bünt követte volna el az ellen a föld ellen, mely boldogságot, tiszta gyönyörűséget kínált neki.

Bűnt, melyért bocsánatot kell kérni! S térde akaratlanul is megroggyik, letérdel a földre s bűnbánólag megcsókolja az anyaföld pázsitját.

S mig szelid kék szeméből lepercognek a könnyek hófehér szakálára, minden szomorúsága mellett is úgy érzi, mintha zaklatott lelkét valami csöndes, fájdalmában is kiengesztelő, megnyugtató, szelid hangulat varázsa fonná át...

Vértesy Gyula.

Rendkívüli olcsóságok.

Üzletáthelyezésnél visszamaradt kalap, sapka, ingek, férfi, női és gyermek cipők, nyakkendők, szövött áruk stb. cikkek mélyen a beszerzési áron alul árusítatnak ki a régi helyiségemben csak rövid ideig.

KNAZOVITZKY BÉLA, Nádor-utca 2.

Székesfehérvár látványossága.

Ujjonnan épült divatruházamat teljesen friss árukkal felszerelve megnyitottam, mit a n. é. közönség szíves tudomására adni van szerencsém, kérve a további szíves bizalmát és pártfogását. Minden vétel kötelezettség nélkül méltóztassék azt megtekinteni.

Kalap, cipő, uri, női divat és rövidáru ruházam felőleli e szakmába vágó cikkekben a legújabb, legjobb gyártmányú árukat, a legszolidabban megszabott olcsó árak mellett.

Üzleti elveim, áram maradnak a régiék, törekvésem pedig ezután is az, hogy a bevásárlásnál a legtöbb előnyt nyújtsam a vevőnek.

Az üzletátvételénél visszamaradt cikkeket a régi helyiségemben mélyen, a beszerzési áron alul bocsájtom eladásra csak rövid ideig, mely rendkívül kedvező körülményre b. figyelmét fehimom.

Kiváló tisztelettel:

Knazovitzky Béla
Nádor-u.

A régi üzlethelyiségem kiadó!

— **Együttes védekezés a molypille és peronospora ellen.** A Székesfehérvári szőlőket végpusztulással fenyegeti a szőlőmoly, ez az apró, millió számra szaporodó gonosz ellenség. A múlt évi termésnek legalább felét tönkre tette s az idén oly óriási mennyiségben lépett fel, hogy szinte lehetetlenség ellene a védekezés. A gazdák már a múlt évben kísérleteztek különféle kezdetleges módszerekkel: pyréttummal, rovarporral, szappanoldatokkal a melyek azonban keveset bírtak ennek a sima pici ellenségnek az útjába tenni. A gazdák a földművelésügyi miniszteriumhoz fordultak, hogy mutasson módot ennek a pusztításnak a legyőzésére. A budapesti országos szőlészeti kísérleti állomás főnöke dr. Istvánffy Gyula egyetemi tanár a következő már eddig kipróbált és legtöbb sikerrel alkalmazott módszert ajánlja:

100 liter víz,

1 kilogramm rézgalic (vagyis kékkő),

1 kilogramm oltott mész,

1 1/2 kilogramm dohánylugkivonatot (thanaton)

Szóval ez a védekezés csaknem teljesen megegyezik azzal a módszerrel, a melyet eddig a peronospora ellen alkalmaztak. A különbség csak az, hogy az ahhoz alkalmazott anyagok mellett még a dohánylugkivonatot fölhasználják s permetezővel szórják a gyöngye szőlőfürtre és lombzatra. A mint látható, ez a módszer csak alig valamivel drágább az ediginél, mert az egyes szőlősgazdák a kékkőből eddig másfél, sőt két kilogrammot is fölhasználtak, a tapasztalt szőlősgazdák szerint azonban egy kilogramm kékkő teljesen elégséges a peronospora kiirtására. A dohánylugkivonatot 1 kilogrammos pléhdobozokban a helybeli dohányfőzőszedében lehet kapni 2 koronáért.

Megjegyezzük, hogy ez a permetezés nem magát a molypillét öli meg, a mely millió számra ellepte már a szőlőt, hanem annak jövőendő álcáit. A molypille ugyanis most rakja bele tojásait a szőlő fürtjeibe. Ezek a tojások nem sokára kikelnek s a szőlőfürtben keresik a maguk táplálékát, a reggeli harmat azonban feloldja a thanatont, a dohánylugkivonatot s midőn a kikelt kis álca táplálkozni akar, a nikotinnal megmérgezi magát.

A permetezést most kell eszközölni és júliusban, mikor a molypille második raja kelne életre, hogy a szőlőszemekbe rakja bele petéit.

Gazdáinkat a legjobb akarattal figyelemztetjük, hogy ezt a permetezést minél előbb alkalmazzák, mert a megkésített munka első sorban a gazdák kárát okozza. Egy magyar hold első permetezéséhez 100—150 liter oldat elégséges.

Stoewer-Record írógépek és az összes írógépekellékelt raktára Klükner Péter cs. és kir. udv. könyvkereskedésében Székesfehérvárott.

— Rossz uton. Kovacszy János a javítóintézeti nevelés után sem tér a javulás útjára. Szilos Dániel csákvári lakostól, kinél mint kocsis volt alkalmazva, a gazda háznépe távollétében ellopott vagy 160 koronát és több értékű tárgyat. A csendőrség elfogta és átadta az igazságszolgáltatásnak.

— **Hafálás szerencsétlenség.** A Mörhöz tartozó kavicsbányában dolgoztak f. hó 11-én Takács Ferenc, Hajdu János és Krausz Ferenc fel-sődqbozi lakokosok. Munkájuk közben az esőzéstől meglazult kavicsfal bedűlt s maga alá temette Takács Ferencet és Hajdu Jánost. Krausz Ferencnek sikerült Hajdu Jánost kimentenie, de Takács Ferenc ott lette halálát.

— **Vásáráthelyezések.** A csákvári vásárt, melyet május 2 és 3 napján kellett volna megtartani, június 6 és 7-én tartják meg. A sárosi vásárt pedig, melyet szintén május 3-án kellett volna megtartani, f. hó 30-án tartják meg.

— **Öngyilkosság-e vagy baleset?** Feind Jánosné, kinek lakodalmá 2 héttel ezelőtt tartatott, állítólag tévedésből tegnap este marólgutot ivott s most élet-halál között van. A csendőrség a vizsgálatot megindította.

— **Kedves szobaur.** Bücher József 23 éves móri gyárimunkás, özv. Müller Józsefné móri lakos asszonynál volt teljes ellátásban s f. hó 15-én, mivelhogy elérkezett a fizetés napja, a kedves szobaur megugrott, még pedig nem is úrkézével, hanem magávalvitte emlékkül asszonya zsebóráját és több értékű holmiját. A jómadarat keresik a csendőrök.

— **Hirtelen halál.** Mórton f. hó 13-án özv. Daruság Györgyné 78 éves asszony forgácsért ment Balázsik István kádármesterhez s utközben Stoffer Ödön vendéglője előtt állt májfa alatt összeesett. Mire hazavitték meghalt.

— **Rendőrségi hírek.** Horváth András homokosri lakos feljelentést tett a rendőrségen, hogy Takács Imre és Takács Ignác Demkőhegyi lakosok folyó hó 16-án este 8 óra tájban és bicskával hátszurkáltak. Horváth Ferenc sérülése súlyos.

Léhner János, Pálfi János és Pálfi Imre Szárca-utcai lakosok ablakait, mivel munkapártiak, ismeretlen tettesek folyó hó 14-én éjjel beverték, miáltal 10 koronát kárt okoztak. A rendőrség a nyomozást megindította.

Nagy János és Nagy József kovácstanoncok folyó hó 4-én betértek Nardai István felsőkirálysor 21. sz. alatti lakos istállójába, s az éjet is ott töltötték, midőn azonban távoztak, magukkal vitték Nardai István tulajdonát képező 2 úrb. 8 korona értékű kötőláncát is. Az eljárás a tolvaj inasok ellen megindult.

Gyermekkoscsik, gyermekágyak, vasbutorok és takaréktűzhelyek nagy választékban kaphatók Márkus Simon Fia cégnél. Jókai-utca 16.

Vida Elek kárpitos és díszítő Székesfehérvár Megyeházépület. Teljes Felelősség mellett csakis elsőrendű munkák.

Üzletátvétel.

Van szerencsém tisztelettel tudatni, hogy a Székesfehérvári Keresztény Fogyasztási Szövetkezettől — ahol 9 éztendőn át mint üzletvesető működtem — barátságosan megváltam és helyben, Háltér és Simor-utca sarkán (Buzapiac, a városi hiteles mérleg tőszomszédságában) fennálló

Novák Jenő-féle

jóhírnévű fűszerüzletet átvettem és ezt a mai kor igényeinek megfelelőleg a legszolidabban és a legnagyobb lelkiismeretességgel tovább fogom vezetni.

Üzletemben a legjobb minőségű gőzmalmi liszt, fűszer, nyers és pörkölt kávé, tea, rum, hüvelyes termények, gazdasági és vetőmagvak, mindennemű ásványvizet, cognac és likörök.

Főtörekvésem, hogy pontos és szolid kiszolgálás által nagyrabecsült vevőim teljes megelégedését kiérdemeljem.

Szíves pártfogását kérve vagyok

tisztelettel

Szauter József.

fűszerkereskedő.

Háltér és Simor-utca sarkon
(Buza piac.)

Telefon szám 143.